

[Pia Kjærsgaard]

dynges den ene rapport efter den anden på bordet. Den præcise dokumentation mangler, og diverse udtalelser, også fra naturdirektøren, bygger primært på formodninger. Alene derfor burde man være mere varsom med at kaste sig ud i milliardprojekter, som kun vil forringe vores konkurrenceevne og vores håb om en løsning på de i forvejen alvorlige økonomiske problemer, regeringen og de Radikale har tilført landet i den trods alt korte tid, man har siddet på regeringsmagten.

Regeringen kan selvfølgelig vælge sin forvarsholdning – det har den gjort – og nøjes med en fodnote på det radikale milliardforslag, men man kan også vise de Radikale, at man har mod og mandshjerte til at have en holdning og til ikke lade sig trække rundt i manegen med en uladsiggørlig dagsorden. Jeg håber, at regeringspartierne vil mande sig op til at stemme imod den dagsorden og ikke bare undlade at stemme. Men vi får se.

Arne Bjerregaard (KRF):

Lad mig her som mit sandsynligvis sidste indlæg prøve at resumere, hvad det er, jeg har villet i denne miljødebat.

Jeg forsøgte ved behandlingen i november at fremføre nogle saglige indvendinger imod de foreliggende forslag og satte spørgsmålstegn ved de undersøgelser, der lå til grund for forslagene. Intet svar. Jeg påstod endvidere, at de Radikales forslag, som blev vedtaget, var særdeles usagligt, fordi det gik imod naturen selv, da det er en umulighed, som jeg har sagt, at halvere nitratudledningen på tre år, og lige så umuligt at måle det, fordi man ikke har de tidssvarende forudsætninger herfor. Intet svar.

Ekspergruppen nedsat af miljøministeren giver mig klart ret i, at forslaget fra 18. november var og er umuligt at realisere. Og det var denne erkendelse, jeg ønskede at Folketinget skulle være kommet frem til allerede den 18. november.

I stedet for at erkende dette og erkende, at den faktiske viden om landbrugets betydning for en notorisk forurening er særdeles ringe, og derfor at iværksætte de nødvendige undersøgelser og målinger i de kommende år farer man nu frem med nye tiltag, som ej heller, som det klart er tilkendegivet herinde, er underbygget af nogen eksakt viden på området.

Når Kattogat igen havde fået vejret, når dette Ting havde fået det samme efter 18. november, når en ekspertgruppe klart havde fastslået det usaglige i vedtagelsen af 18. november, og når fru Lone Dybkjær havde erkendt, som det fremgår af Jyllands-Posten, at vi alt for let styres af folkestemningen, havde jeg så sandelig håbet, at dette Ting turde erkende sin fejltagelse og turde sige: vi begynder på en frisk med bæredygtige tiltag, der ikke bygger på vidtløftige teorier, men på ordentlig videnskabelig grund.

Jeg mener, at dette på alle områder er for alvorligt til blot at spille politisk pingpong for at lokke vælgerne ind i bestemte partipolitiske båse. Jeg vil håbe, at de mange herinde, der er enige med mig, vil medvirke til i det mindste at hindre, at det nye radikale dagsordensforslag bliver gennemført, et forslag, der yderligere forstærker det uvidenskabelige og det usaglige dagsordensforslag, som blev vedtaget den 18. november.

Jeg ønsker her til slut at præcisere, hvad jeg sagde om de praktiske vurderinger, når man ser på de teoretiske beregninger af f.eks. 60.000 t i gårdbidrag. Det svarer til, at 400 t pr. mødding skulle sive ud. Enhver kan jo sige sig selv, at dette er en umulighed. Dette har man så erkendt ikke var rigtigt, og man nedsætter det til 20.000 t. Når det viser sig, at man så eklatant kan tage fejl på bestemte områder, er det bygget på alt for vidtløftige teorier.

Derfor er det stadig mit håb, at dette Ting ikke vil betragte sådanne fejlberegninger som underordnede, men finder, at i den alvorlige situation, vort landbrug står i, i den alvorlige økonomiske situation, vort land står i, med den alvorlige økonomiske fremtid, vi har såvel på landbrugsområdet som på andre områder, kan man ikke tillade sig at gå ind i fejlinvesteringer i milliardstørrelse, som jeg tør sige muligvis bliver de største fejlinvesteringer i dette århundrede.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Det har været en ualmindelig interessant debat, og spejder man fremover og tænker på baggrunden for regeringens handlingsplan og konsekvenserne af den, bliver det endnu mere interessant.

Regeringen har fremlagt et forslag til imødegåelse af den forurening, vi alle herinde er